

med at yde Laan til Landarbejderne, for at de kunne komme i Besiddelse af Statshusmandsbrug og komme til at leve under maaske lidt gunstigere Vilkaar end de almindelige Landarbejdere, og saa skulle vi, som det ærede Medlem meget aabenhjertigt sagde, have Forhøjelser af Toldafgiften paa Artikler, som bruges af den store Befolkning. Jal selvfølgelig, selvfølgelig er det der, vi skulle tage Forhøjelserne, det er der, vi skulle dække Underskuddet, det er fra den store almindelige Befolkning, vi skulle tage Skatten, Skatten paa Kaffe. Som det ærede Medlem sagde: Valgene staa jo ikke lige for Døren. Der er altsaa ingen Fare for det ærede Medlem i de første Par Aar, og han kan ganske roligt gaa sammen med Regeringspartiet om at gennemføre Skat paa Kaffe. Befolkningen har ikke Adgang til at øve sin Indflydelse i de allernærmeste Dage overfor de Lovgivere, der have ført en slet Husholdning og nu bagefter plyndre den almindelige Befolkning for at dække den Lystighed, som Militaristerne have faaet anstiftet. Vi skulle have Tolden forhøjet paa Kaffe, den almindelige Befolkning's Livsforholdene og Forbrugsstande skulle yderligere beskattes ud over, hvad de ere i Forvejen. Saa skulle vi til Gengæld efter det ærede Medlems Mening vedblivende ofre nogle Penge paa Militærmusikken, og de Folk, der ikke længere have Raad til at drikke Kaffe, skulle forlystes med Militærmusikken, som skal drage fra By til By og spille for dem, medens de sidde og tænke over den RegeringsVisdom, som giver sig Udslag i, at man ikke længere har Raad til at drikke Kaffe, medens man faar Militærmusik paa Gaderne i Stedet for. Jeg tror dog ikke, at den almindelige Befolkning i Længden i alt Fald vil føle sig tilfreds med Messingsuppe i Stedet for Kaffe og andre Livsforholdene. Men som jeg sagde, det er jo den Fremgangsmaade, vi altid have vidst, Højre ønskede at anvende, at lægge Skatten over paa den almindelige Befolkning. Altid have vi vidst, at naar der skulde pungen ud til Militarisme o. s. v., skulde Arbejderne betale deres klækkelige Part, til Trods for den store Omsorg, man ved visse Lejligheder har paastaet, man havde for at undgaa det. Jeg mindes saaledes en Tale, som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) holdt, da vi behandlede Militærløvene, hvor han meget kønt udtalte: Husk nu paa, at den almindelige Befolkning kommer slet ikke til at betale disse Udgifter. Jo, den almindelige Befolkning kommer altid til at betale saadant noget.

Den almindelige Befolkning kommer selvfølgelig til at betale Gildet, naar Militaristerne skulle møde sig med at opføre Forter, udvide Militærvæsenet, bibeholde Militærmusik o. s. v. Hvem skulde ellers betale det?

En anden af Højres Ordførere, det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard), henledte Opmærksomheden paa en anden Udgiftspost paa Finansloven, nemlig Alderdomsunderstøttelsen. Han viste os, hvorledes denne Post voksede det ene Aar efter det andet til lige stor Byrde for Staten og Kommunerne, og det kunde jo ikke gaa, mente det ærede Medlem, at vi vedblivende opretholdt denne Understøttelseslov; den maatte afløses. Og det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) talte nu sluttelig i samme Retning. Denne Alderdomsunderstøttelseslov maatte afløses af en Folkeforsikring. De gamle og udslidte Arbejdere, der nu vide, at der gælder en saadan Lov, skulle altsaa ikke efter et slidsomt Liv i Samfundets Tjeneste, under hvilket Regeringen har plyndret dem for Skatter det ene Aar efter det andet for at more Militaristerne, have Udsigt til i deres Alderdom at faa en kummerlig Understøttelse fra det offentlige som en Erstatning for et langt Livs Tjeneste i Samfundet. Og det skal ske, fordi der skal spares, efter at daarlige Husholdere have ødslet Pengene bort til Militærvæsenet. Saa skal Alderdomsunderstøttelse og andre humane Foranstaltninger gøres om. Jeg tror imidlertid, at ihvorvel der endnu er nogle Aar til Valget, ville slige Anslag blive erindrede, ogsaa af saadanne Dele af Befolkningen, som maaske sidst have været naive nok til endnu at give deres Stemmer til Højre og Regeringspartiet. Den Valgkamp, der utvivlsomt vil komme, hvis de Herrer gennemføre deres Anslag og søge at berøve Befolkningen Alderdomsunderstøttelsesloven til Fordel for en tvungen Folkeforsikring, hvortil Befolkningen selv skal betale, og den Valgdag, der kommer derefter, vil sikkert rydde op i adskillige af de Valgkredse, hvor de Herrer endnu have beholdt deres Mandater.

Vi Socialdemokrater ville imidlertid ogsaa gerne yde vort Bidrag til Spar-sommelighed paa Omraader, hvor der er Mulighed for en saadan uden at gaa nogen for nær. Selv bortset fra Militærundergifterne, der, som jeg sagde, ere det Hovedpunkt, det eneste Punkt, hvor der i stor Stil kan spares, indeholder Finansloven utvivlsomt en Mængde betydelige Bevillinger af forskellig Art, som kunde spares, som ikke altid anvendes lige formaalstjenligt for Staten. Jeg